

Dosarul nr. 1a-1079/23 Prima instanță : Judecătoria Căușeni ( sediul Ștefan Vodă)

nr. 1-21091967-02-1a-16062023

Judecător : Aliona Postu

**D E C I Z I E**  
**În numele Legii**  
**/dispozitiv/**

**14 noiembrie 2023**

**municipiul Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată, judecător

Iurie Iordan

Judecătorii :

Elena Cojocari și Marcel

Juganari

Cu participarea:

Procurorului

Djulieta Devder

Avocatului

Angela Bou

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul inculpatului Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, în cauza penală de învinuirea lui

**Beșliu Vasile** \*\*\*\*\*, născută la \*\*\*\*\*, IDNP  
\*\*\*\*\* domiciliat \*\*\*\*\*, naționalitate moldovean,  
cetățean al RM, căsătorit, un copil minor la  
întreținere, neangajat în câmpul muncii, la evidența  
medicului psihiatru și narcolog nu se află,

*în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.190 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova,*

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 19.06.2021 – 22.05.2023;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 16.06.2023 - 14.11.2023.

***Procedura de citare legal executată.***

În conformitate cu art. 449 alin. (1), Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

**D E C I D E :**

Respinge ca nefondat recursul inculpatului Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023 și menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
judecătorii

Iurie Iordan

Elena Cojocari

Marcel Juganari

Dosarul nr. 1a-1079/23 Prima instanță : Judecătoria Căușeni ( sediul Ștefan Vodă)

nr. 1-21091967-02-1a-16062023

Judecător : Aliona Postu

**DECIZIE**  
**În numele Legii**

**14 noiembrie 2023**

**municipiul**

**Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată, judecător

Iurie Iordan

Judecătorii :

Elena Cojocari și Marcel

Juganari

Cu participarea:

Procurorului

Djulieta Devder

Avocatului

Angela Bou

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul inculpatului Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, în cauza penală de învinuirea lui

**Beșliu Vasile** \*\*\*\*\*, născută la \*\*\*\*\*, IDNP  
\*\*\*\*\* domiciliat \*\*\*\*\*, naționalitate moldovean,  
cetățean al RM, căsătorit, un copil minor la  
întreținere, neangajat în câmpul muncii, la evidența  
medicului psihiatru și narcolog nu se află,

*în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.190 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova,*

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 19.06.2021 – 22.05.2023;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 16.06.2023 - 14.11.2023.

***Procedura de citare legal executată.***

Asupra recursului inculpatului Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate de participanți, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

**C O N S T A T Ă :**

*1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, s-a încetat procesul penal în privința lui Beșliu Vasile, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) Cod Penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, tragerii la răspundere penală..*

S-a încasat de la Beșliu Vasile în contul părții vătămate \*\*\*\*\* a.n. \*\*\*\*\*IDNP\*\*\*\*\* suma de 22 000 lei (două zeci și doi mii) lei, drept compensarea prejudiciului material.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că, Beșliu Vasile la data de 29.09.2016 ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor din avutul proprietarului, prin inducerea reală în eroare a persoanei, având comportament dolosiv și viclean, neavând posibilitatea reală de a executa obligații sale, conștientizând caracterul nerealizabil al angajamentului asumat, căpătând încrederea cet. \*\*\*\*\* , a convins-o, sub pretextul de a-i face rolete pentru geam și ușă magazinului ÎI”\*\*\*\*\*”, situat în satul Tudora r-nul Ștefan vodă, ce-i aparține să-i dea un avans în sumă de 22000 lei, obligându-se în termen de 20 zile lucrătoare să execute comanda primită, după care a rupt toate legăturile cu \*\*\*\*\* , eschivându-se de la executarea obligațiilor, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 22000 lei, care este considerabil pentru ultima.*

Astfel, acțiunile lui Beșliu Vasile se încadrează juridic în baza art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: " *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile*"

În ședința de judecată, inculpata Beșliu Vasile, a înaintat cerere privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art. 364<sup>1</sup> Cod procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuită și recunoaște integral vinovăția în cele încriminate, cererea nominalizată fiind susținută integral de către avocat.

*Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, inculpatul Beșliu Vasile a declarat recurs în termen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023 cu emiterea unei noi decizii în partea încasării a prejudiciului material.*

*În motivarea recursului a invocat că, instanța de fond nu a respectat criteriile generale de stabilire a întinderii prejudiciului material, prin urmare consideră că prejudiciul material care urmează să achite este unul prea mare, solicitând stabilirea unui prejudiciu mai mic.*

4. ***Procedura citării legale a fost executată.***

*Astfel, în ședința instanței de recurs avocatul Angela Bou, în numele*

*inculpatului Beșliu Vasile* a susținut recursul declarat solicitând admiterea recursului în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

*Procurorul Djulieta Devder*, a pledat pentru respingerea recursului declarat de către inculpat ca fiind nefondat cu menținerea în vigoare a sentinței Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023 ca fiind una legală și întemeiată.

*Partea vătămată \*\*\*\*\** în ședința instanței de recurs fiind legal citată nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea recursului în lipsa sa, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării recursului în lipsa acesteia, ținând cont de faptul că partea vătămată nu este recurent, audiind părțile, Colegiul penal a dispus examinarea recursului în lipsa acesteia, conducându-se de prevederilor art. 412 alin.(5) Cod procedură penală.

*Inculpatul Beșliu Vasile* în ședința instanței de recurs fiind legal citat nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea recursului în lipsa sa.

În acest sens se impune necesitatea de a menționa faptul că instanța de judecată a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 321 Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului deoarece se ascunde, se eschivează de a se prezenta în instanță.

Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatei la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil,

deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatei în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei. Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatei este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, instanța a asigurat citarea pentru prezența la ședința de judecată și ca urmare aceasta a avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de recurs.

Rezumând cele menționate se constată că Colegiul, pe parcursul examinării cauzei la etapa recursului, a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta

în ședința de judecată a Curții de Apel, deși cunoștea despre progresul cauzei penale. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal a dispus judecarea recursului în lipsa inculpatului, luând în considerație că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatei la judecarea recursului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării lui Beșliu Vasile a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunțate, prin prisma art. 321 Cod de procedură penală, instanța conchide că inculpatul a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședințele instanța de recurs.

5. *Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău consideră întemeiat de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de inculpatul Beșliu Vasile, cu menținerea sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, reieșind din următoarele considerațiuni.*

6. În prim plan, Colegiul ține să menționeze faptul că cauza penală în privința inculpatului Beșliu Vasile a fost examinată de către instanța de fond potrivit art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Având în vedere că potrivit Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art. 364<sup>1</sup> CPP a survenit modificări, astfel încât potrivit alin. (10) „*Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacat cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.*”; alin.(11) „*Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.*”

Iar potrivit art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, „*Cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*”

Iar potrivit art. V alin. (1) și (2) al Legii nr. 245 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional) publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 325-327/579 la 22.08.2023, alin. (1) stipulează că „*Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.*”, iar alin.(2) prevede

că „La data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

Analizând textul art. 364<sup>1</sup> alin.(10) și (11) (în redacția legii noi) coroborat cu art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, rezultă că, cauza penală respectivă se va examina în continuare în ordine de recurs.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

7. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1<sup>4</sup>) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;*

Conform art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Conform prevederilor art.6 alin.(1) a Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

8. În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptei incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale .

Examinînd argumentele participanților la proces și cercetînd suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Beșliu Vasile, just încadrîndu-le în dispoziția de art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: " *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase,*



*în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile”.*

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

9. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Beșliu Vasile până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364<sup>1</sup> Cod procedură penală.

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364<sup>1</sup> Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364<sup>1</sup> Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364<sup>1</sup> alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante, Colegiul constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Colegiul penal constată că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Beșliu Vasile în baza art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: "*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile”.*

Totodată, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor

inculpatului, dar nu este de acord cu acțiunea civilă.

Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt careva participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în partea acțiunii civile.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

10. Colegiul penal conchide că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Astfel, Colegiul reține, că vinovăția inculpatului Beșliu Vasile a în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: " *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile*", este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de recurs și anume:

- ***Inculpatul Beșliu Vasile, în ședința de judecată a declarat, sub jurământ*** prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat, că în anul 2016 în luna septembrie a fost telefonat de către \*\*\*\*\*, care a comunicat că are nevoie de serviciile lui și anume de confecționarea și montarea roletelor pentru uși și ferestre. A încheiat un contract, s-au înțeles cu prețul, ca avans a primit la \*\*\*\*\* 22000 lei. Ulterior, el nu și-a onorat obligațiunile, a întrerupt toate legăturile cu \*\*\*\*\*, roletele nu au fost confecționate. Este de acord să restituie suma de 22 000 lei părții vătămate \*\*\*\*\*. De cele comise se căiește și regretă.

Chiar dacă inculpatul a recunoscut vinovăția integral, culpa lui în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile se confirmă și prin probele examinate în ședința de judecată, administrate la urmărirea penală și verificate de instanța de recurs:

- ***Plângerea cet. \*\*\*\*\**** prin care roagă organele de poliție de a lua măsuri cu compania SRL "Euroantek", care la data de 29.09.2016 au înșelat-o cu o sumă de 22000 lei (f.d.8);

- ***Contract de prestare a serviciilor*** (f.d.10);

- ***Procesul-verbal de audiere a părții vătămate \*\*\*\*\****, care a declarat că la moment locuiește pe adresa sus indicată împreună cu familia. În luna septembrie a anului 2016 de pe un site de socializare a găsit un număr de telefon, pe care a telefonat și-a răspuns un bărbat. Pe acesta l-a întrebat referitor la anunțul postat pe

internet și anume în privința la rolete pentru geam și ușă, el i-a răspuns că da este corect, însă trebuie să se deplaseze la fața locului să facă măsurări. A doua zi la data de 29.09.2016, în satul Tudora la magazinul personal II ”\*\*\*\*\*”, s-a prezentat domnul Beșliu Vasile, a făcut măsurările necesare și i-a comunicat că pentru rolete care este nevoie de instalat la magazin trebuie suma de 26400 lei, ea a fost de acord și Vasile a solicitat de la ea un avans de 70% din suma totală, i-a transmis lui Beșliu Vasile suma 22000 lei și totodată a încheiat un contract cu nr.099 din 29.09.2016, unde este stipulat că , i-a transmis lui Vasile pentru comanda de rolete ca avans suma 22000 lei și după ce v-a instala la magazin rolete comandate, o să achite restul sumei de bani adică încă 4400 lei. Însă, Beșliu Vasile când era la fața locului a comunicat că, în termen de 20 zile lucrătoare, comanda v-a fi gata și vor instala. A văzut că, a trecut termenul de 20 zile a început al telefona pe Vasile, care răspundea cu diferite motive, că este ocupat și că este în altă parte la altă comandă sau că afară timpul este ploios. În ultima perioadă Vasile nici nu răspundea la telefon și ea a găsit alt număr unde a răspuns un alt domn, care i-a comunicat că se numește Anatolie și d-lui i-a răspuns cu nu cunoaște de astfel de înțelegeri între ea și Vasile, a doua zi din nou la telefonat de Anatolie și i-a comunicat că nu i-a dat lui Beșliu Vasile nici un avans și că ea trebuie să plece la Chișinău să dea avansul, după care se vor apuca de lucru. Ea auzind de cele comunicate a înțeles că a fost înșelată și s-a hotărât să se adreseze la organele de poliție. Ulterior la data de 04.10.2017 a depus o plângere pe cazul dat. Suma de 22000 lei pentru ea este considerabilă. Până în prezent nu și-a comandat alte rolete, dar în prezent numai dorește să-i fie confecționate rolete, să-i fie restituită suma de 22000 lei, alte careva pretenții nu are(f.d.21);

- **Informația din 01.01.2020** nr.II-03/04-9150 parvenit de la Casa Națională de Asigurări, prin care s-a constatat că, Beșliu Vasile a.n.\*\*\*\*\* nu a fost înregistrat în sistemul public de asigurări sociale(f.d.148);

- **Informația din 03.01.2020** nr.05/01-54 parvenită de la Agenția Serviciilor Publice, că potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice Societatea cu Răspundere Limitată ”Euroantek”, figurează înregistrată din datat de 17.08.2016 cu numărul unic de identitate și codul fiscal \*\*\*\*\*, sediul str.\*\*\*\*\*satul \*\*\*\*\*, asociați \*\*\*\*\*cu capital social 200 lei(f.d.152).

11. Astfel, Colegiul penal, cercetând materialele cauzei penale, verificând prin prisma art. 101 CPP probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de recurs, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, prin urmare învinuirea adusă inculpatului Beșliu Vasile este întemeiată, acțiunile just calificate în temeiul art. 190 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi: " *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin*

*prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului părților determinate de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile”.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Așadar, conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importantă pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau

judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

12. Colegiul, analizând declarațiile părții vătămate, a inculpatului consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În lumina considerațiilor relatate supra, Colegiul penal notează că s-a constatat cu certitudine faptul că inculpata Beșliu Vasile a atentat la valorile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea relațiilor sociale cu privire la la posesia asupra bunurilor.

Instanța de recurs menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

13. Așadar, la adoptarea sentinței, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

În conformitate cu art.332 alin.(1) Cod de procedură penală „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă”.

Conform art.350 alin.(1) Cod de procedură penală „dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă”.

Potrivit prevederilor art.53 lit.g) Cod penal „persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Colegiul penal reiterează că, infracțiunea comisă de inculpatul Beșliu Vasile, prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave. Astfel, sancțiunea art. 190 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsă sub formă amendă în mărime de la 550 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau închisoare de până la 3 ani.

În acest context, instanța de recurs reține că, conform dispozițiilor art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Corespunzător, Colegiul reține că infracțiunea a fost comisă de către Beșliu Vasile la data de 29.09.2016, respectiv au expirat mai mult de cinci ani, în acest context se constată că a expirat termenul de prescripție.

Prin urmare, infracțiunea în cauză se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar termenul de prescripție pentru astfel de infracțiuni, este de cinci ani, rezultă că instanța de fond în mod justificat a concluzionat că fapta a avut loc la data de 29.06.2016, iar termenul de atragere la răspundere penală, potrivit alin. (2) al art. 60 Cod penal a expirat la data de 29.06.2021, sub imperiul cărei nome, s-a impus necesitatea încetării procesului penal în legătură cu expirarea prescripției atragerii la răspundere penală.

14. După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia contestată sentința în partea acțiunii civile, solicitând micșorarea cuantumului prejudiciului material.

Astfel în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea încasării prejudiciului cauzat.

Conform prevederilor art.225 Cod de procedură penală, (1) judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către

instanța de competența căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

În corespundere cu prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai, alin.(3) – în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit art. 219 Cod de procedură penală, (1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

În aceiași ordine de idei, potrivit alin.(3) al normei enunțate, prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor, iar conform alin.(4) la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor etc.

Conform art.219 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, persoanele fizice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral.

Conform art. 220 Cod procedură penală, (1) acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. (2)

normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. (3) hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Conform art.1998 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Partea vătămată \*\*\*\*\* a solicitat să fie încasat de la Beșliu Vasile cu titlu de prejudiciu material 22 000 lei, sumă care a fost achitat pentru prestarea serviciilor, adică confecționarea și instalarea roletelor.

În speță, inculpatul Beșliu Vasile, a fost recunoscută de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, prin urmare se constată că probatoriul prezentat și cercetat de către instanță, justifică cu certitudine că aceasta a suportat un prejudiciu material în sumă de 22000 lei, ce constituie suma de bani achitați pentru prestarea serviciilor, adică confecționarea și instalarea roletelor.

Astfel Colegiul penal constată că instanța de judecată a soluționat corect acțiune civilă înaintată de partea vătămată \*\*\*\*\* stabilind încasarea din contul lui Beșliu Vasile în beneficiul părții vătămate \*\*\*\*\* a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 22 000 lei ( două zeci și doi mii) lei.

15. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs *poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).*

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod procedură penală Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către inculpatul Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința contestată este una legală și întemeiată, iar careva temeieri de casare a sentinței nu au fost reținute.

16. În conformitate cu art. 449 alin. (1), Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-



## **D E C I D E :**

Respinge ca nefondat recursul inculpatului Beșliu Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni ( sediul Ștefan Vodă) din 22 mai 2023 și menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

judecătorii

Iurie Iordan

Elena Cojocari

Marcel Juganari